

[Thestrup.]

holdene i Grønland. Men jeg frygter, at denne gode vilje svækkes, hvis der ikke opnås resultater af disse store udgifter.

Må jeg for det fjerde nævne u-lands-hjælpen. Vi herinde er alle klar over, at den store forskel i levestandarden mellem os og u-landene rummer fare for, at der, hvis vi ikke i nogen måde udligner denne forskel, vil komme krige i de følgende år. Jeg tror også, denne fare står klar for den største del af Danmarks befolkning, og langt de fleste danske føler det også af humane eller religiøse grunde som en pligt at hjælpe u-landenes befolkninger til en tålelig tilværelse. Men jeg kan vist godt sige, at vi i finansudvalget er meget i tvivl om, hvorvidt vi med de foranstaltninger, vi har iværksat, har fundet de rigtige måder at yde denne hjælp på.

Må jeg som det femte nævne det samme, som det ærede medlem hr. Damsgaard omtalte i slutningen af sit indlæg. Når man ser på socialministeriets budget, forekommer det mig, at en meget stor part af de sociale ydelser anvendes til lønninger og til andre ydelser til personale. Det får mig til at spørge, om vi ikke på dette område er ved at få en alt for vidtløftig administration.

Endelig er det min opfattelse, at vi i højere grad, end vi gør det, bør søge at drage de ældre — de gamle, kan jeg godt sige — ind i arbejdet eller i alt fald at beholde dem længere i arbejde. Loven om fuld folkepension vil sikkert rette på dette forhold, men kunne vi ikke på forskellige måder, ved deltidsarbejde på nogle områder, ved at fjerne lovbestemmelser, som hindrer de ældre i at arbejde, når de har lyst og kræfter dertil, drage en hel del i virkeligheden særdeles anvendelig arbejdskraft frem? Vi måtte vel nok kunne ordne disse forhold således, at dette kunne ske, uden at vi begrænsede de yngres muligheder for at rykke frem til de gode stillinger eller til de overordnede stillinger.

Jeg har villet sige disse ting for ligesom at give en rettesnor for, hvad vi fra mit partis side vil lægge vægt på i det kom-

mende arbejde med finanslovsforslaget. Med disse ord kan jeg give mit partis tilsagn om en saglig medvirken til behandlingen af finanslovsforslaget.

Grethe Philip: Finanslovsforslaget afviger i formel henseende på flere måder fra tidligere års tilsvarende lovforslag.

Efter adskillige drøftelser mellem finansudvalget og finansministeriet blev der sidste år givet grønt lys for indførelse af rammebevillinger, og i år er dette så praktiseret for første gang. Vi håber, at den større dispositionsfrihed, der dermed gives styrelsescheferne, vil vise sig at føre til et smidigere system, og at det også vil være medvirkende til, at vi får tilvejeberagt mere realistiske og dermed også mere holdbare budgetter for de forskellige udgiftsområder.

Også på et andet punkt er der en nydannelser, idet finansministeren i sit cirkulære om udarbejdelse af bidrag til finanslovsforslaget pålægger styrelserne med virkning fra finansåret 1967-68 at udarbejde en redegørelse for, hvorledes henholdsvis driftsudgifter og tilskud antages at blive i de følgende 2 finansår. Det er klart, at disse skøn må omfatte en vis usikkerhed, men det er lige så klart, at visse forhold kan bedømmes med ret stor sikkerhed nogle år fremover, baseret på bl. a. tal for udviklingen i befolkningens forskellige aldersgrupper og på regler i lovgivningen, der angiver udviklingen i understøttelsessatser m. v. for en nærmere årrække. Fra det radikale venstres side har vi tidligere peget på det ønskelige i opstilling af flerårige budgetter, og vi ser derfor med glæde, at den højtærede finansminister nu slår ind på denne vej.

Jeg vil også takke finansministeren for den investeringsplan for de offentlige investeringer fra 1966-67 til 1969-70, der nylig er tilgået Folketinget. Jeg har ikke haft lejlighed til at studere den i enkeltheder, men jeg finder, at det i sig selv er meget værdifuldt, at en sådan plan over investeringerne udarbejdes og lægges frem til